Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 26 27 JUNI 1964

BESTE OTTO

JE zult er wel van opkijken dat ik jou een brief schrijf, maar ik kan het gewoon niet laten. Want ik heb heel erg veel medelijden. Je hele leven heb je verknoeid met studeren en dat doe je nóg steeds, maar je bent er geen cent mee opgeschoten. Het heeft je altijd alleen maar geld gekost. Nou ja, af en toe verdien je wel wat met het schrijven van geleerde boeken, maar dat geld geef je dan meteen weer uit aan boeken die andere geleerden (natuurlijk niet half zo knap als jijl) geschreven hebben. Zo blijf je steeds in een kringetje ronddraalen en kom je geen stap verder in het leven. Wat heb je aan al die kennis als ze geen geld inbrengt? Je zou heus wel een klein sommetje kunnen hebben, als je je liet betalen voor de lezingen die je houdt en voor de lessen die je geeft. Maar zelfs daar wil je niets van horen. Sufferd! Driedubbelovergehaalde ezel! Weet jij met al je kennis dan nog niet eens dat alleen geld je gelukkig kan maken? Neem een voorbeeld aan mij. Ik ben alleen op de lagere school geweest, maar ik ben de gewiekste zakenman van de hele wereld. Moet je m'n geldpakhuizen 'ns zien! O, er bestaat niets heerlijkers dan te kunnen zwemmen in je geld. Dan een duik vanaf de hoge in een zee van glanzende bankbiljetten.... Ja, daar weet jij niets van af, hé? Op alle gebieden ben je even knap, maar de kunst van het geld verdienen versta je niet. Ik zou het je wel in willen peperen, want ik mag je graag en ik heb het allerbeste met je voor.
Beste Otto, neem de raad van een goede vriend ter harte. Ik wil je zo graag gelukkig zien. Er zal een dag komen waarop je me er heel dankbaar voor zult zijn.

DAGDBERT

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

ANNEMIEKE STANS, BREDA, Zeg, Annemieke, ik zit nog steeds op die kaart uit Vlissingen te wachten. Heb je het daar leuk gehad? Je vindt antwoord in de Brievenbus toch ook wel leuk? En krijg ik daar dan ook weer antwoord op?
FRANK LENAERTS, ANTWERPEN. Nou, je hebt een paar weekjes geleden je lievelingsfiguur in **Donald Duck** gevonden, hé? Vond je het verhaal van Hiawatha leuk? Hoe vind je het verhaal van de gedachtenknol en de gedichtenvis?
CONNY VAN PUTTEN, UTRECHT. De aanhouder wint, Conny, dus ik zou maar doorgaan met het insturen van oplossingen en de moed niet opgeven als ik jou was. Ja wist niet wat je moest schrijven, maar je had toch een kaartje vol, hé?
KEES SCHEFFEL, CAPELLE a/d IJSSEL. Eindelijk dan, hè, Kees? Is het antwoord op jouw raadseltje: passer? Onder jouw naam stond, dat je zes jaar bent, maar dat kan ik toch echt niet geloven. Is dat soms een vergissing? Dag!
Jullie mogen me zo vaak een brief schrijven als jullie willen, hoor. Maar vergeet niet achter op de envelop duidelijk je naam en adres te schrijven en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Tot schrijfs! Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Bertje Winkelhof is 5 jaar en bij ligt erg vaak in het ziekenhuis. Hij spaart kaarten van de Flintstones en Ivanhoe en autoplaatjes. Zijn adres is: Van Onselenstraat 28b, Rotterdam.
Betsie Klein Hesselink is 13 jaar en zij ligt al een hele tijd op bed. Sturen jullie haar eens een briefje? Haar adres is: F 96 Meene, Zelhem.
Hanny Schakel is 8 jaar en zij moet nog een poosje in het sanatorium blijven. Wie stuurt haar eens een kaart of briefje? Haar adres is: Emmapaviljoen, San. Zonnegloren, Soest.
Hélène van Midden is 14 jaar en zij is al heel lang ziek. Jullie kunnen post voor haar sturen naar de Annakliniek in Leiden. Vergeten jullie haar niet?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 26

In dit slakkehuis worden de woorden draalend van buiten naar binnen ingevuld. De laatste letter van het eerste woord is de beginletter van het tweede woord. De eindletter van dit woord is weer de beginletter van woord nummer 3 en zo verder. De wisselletters komen dus steeds in een hokje met een cijfer.
1. nijdig, 2. treurig, 3. klaar, 4. omlaag gaan, 5. naam van ons land, 6. door druk voortbewegen; 7. volgt op de dag, 8. nu, 9. delen.
Heb je alle woorden ingevuld, schrijf dan de letters in de hokjes waarin een rode punt staat, achter elkaar op (hierbij kies je de cijfervolgorde van 1 t/m 9); je krijgt dan de naam van een vogel. Vermeld deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 2 juli aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.
Vergeet niet je naam, adres en woonplaats op de kaart te zetten en

schrijf in de linkerbovenhoek „Oplossing 26". Veel succes!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van nr. 19 zijn: Horloge: Anneb. Kloosterman, Reggestr. 30, **Almelo.**
Bouwdoos: B. Wieland, Beukenlaan 230, **Arnhem.**
Badminton: R. Willems, Pastoor de Bijestraat 9, **Hegelsom-Horst;** P. Steen, Kepplerstr. 87a, **Zaandam;** Janline Knevelbaard, Eipelerweg 34b, **Erpel;** Fred Veelbehr, Veelzichtstr. 11b, **Rotterdam-W 6;** Betty Verbeek, J. Mankestr. 36, **Eerbeek;** T. den Haan, Geerweg 20, **Langeraar;** Car. v. d. Goot Kruiswier 9, **Amstelveen;** Cor Boot, de Genestetstraat 114, **Leiden;** I. Spuy, Waardekensstr. 1, **Kapelle-Biezelinge;** H. Matla, Frederikstraat 151, **Den Haag.**
Bal: H. ten Brinke, **Bilthoven;** L. Voeten, **Zundert;** Ria Rotteveel, **Post Dokkum;** H. Kok, **Winschoten;** A. Toornvliet, **Velsen-Nrd.;** A. Kussendrager, **Harlingen;** W. v. d. Oever, **Gouda;** Bert Rabe, **Nijmegen;** M. v. Caspel, **Utrecht;** J. Lesman, **Delfzijl;** H. de Kok, **Tilburg;** G. Zandberg, **Drogeham;** H. Hiderling, **Oegstgeest;** J. v. d. Lingen, **Doorn;** W. de Jong, **Vlieland;** T. Hullu, **Retranchement;** R. Stevens, **Schinveld;** D. Bessels, **Deventer;** P. Westerhuis, **Amsterdam-W.;** Rob Konings, **Gorkum.**

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

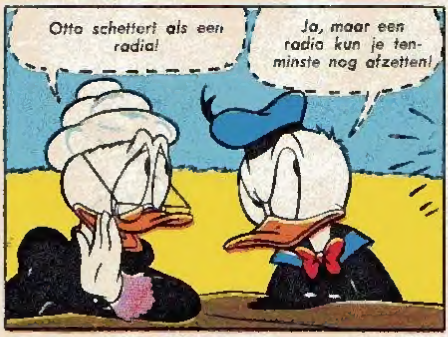

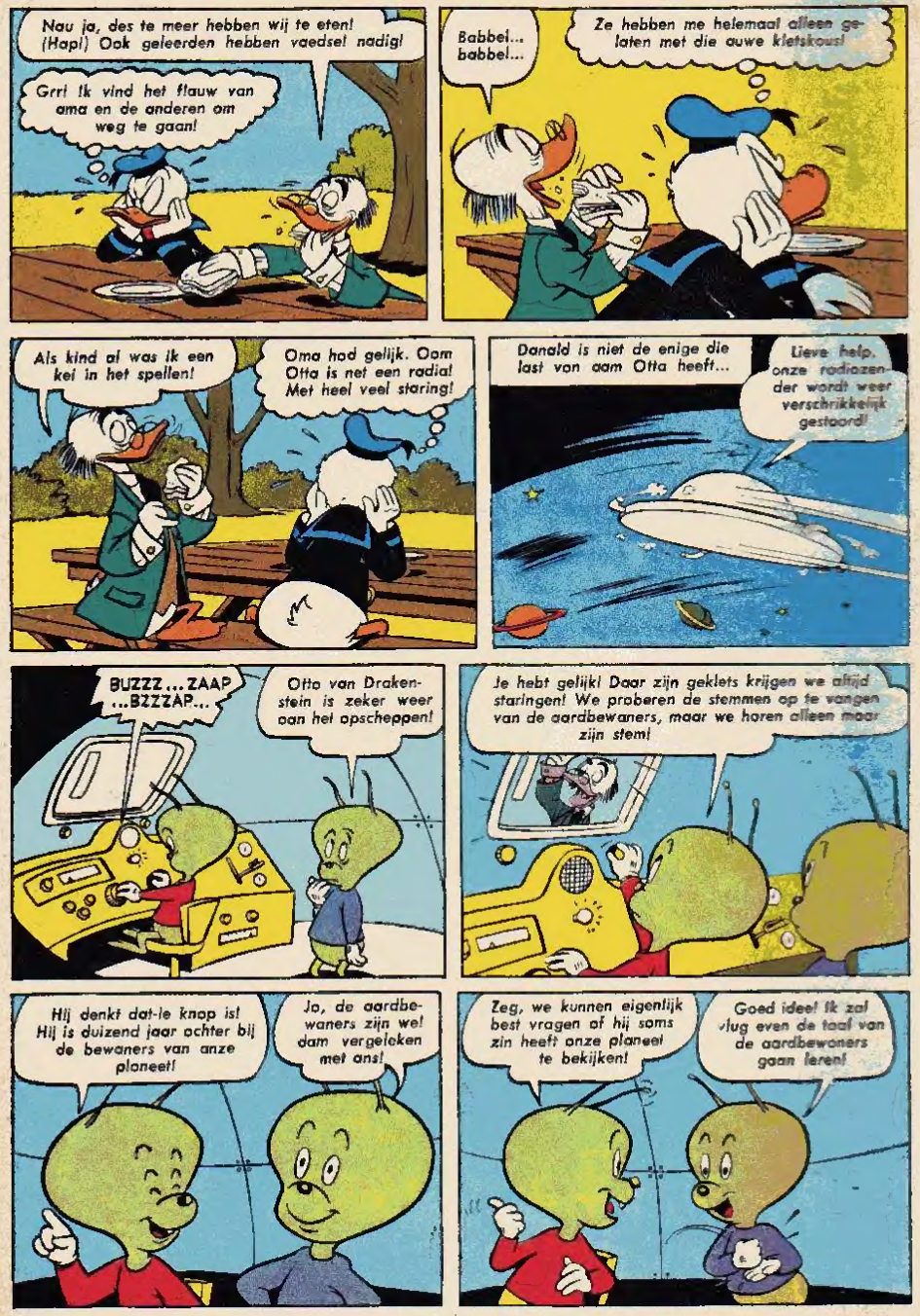
Nau ja, des te meer hebben wij te eten! (Hapl) Ook geleerden hebben vaedsel nadig!
Grrr Ik vind het flauw van oma en de anderen om weg te gaan!
Babbel... babbel...
Ze hebben me helemaal alleen gelaten met die ouwe kletskous!
Als kind al was ik een kei in het spellen!
Oma had gelijk. Oom Otto is net een radio! Met heel veel staring!
Donald is niet de enige die last van oom Otto heeft...
Lieve help, onze radiozender wordt weer verschrikkelijk gestoord!
BUZZZ...ZAAP ...BZZZAP...
Otto van Drakenstein is zeker weer aan het opscheppen!
Je hebt gelijk! Daar zijn geklets krijgen we altijd staringen! We proberen de stemmen op te vangen van de aardbewoners, maar we horen alleen maar zijn stem!
Hij denkt dat-ie knap is! Hij is duizend jaar achter bij de bewoners van onze planeet!
Jo, de aardbewoners zijn wel dom vergeleken met ons!
Zeg, we kunnen eigenlijk best vragen of hij soms zin heeft onze planeet te bekijken!
Goed idee! Ik zal vlug even de taal van de aardbewoners gaan leren!

HELP! EEN VLIEGENDE SCHOTEL!
Je hebt te veel films gezien, Donald! Vliegende Schotels en Marsmannetjes bestaan alleen maar in de verbeelding! Je zult ze nooit in werkelijkheid tegenkomen!

Goeiedag! We zijn Kappertje en Knappertje von de Brein-planeet!
(Slik!) Ik geloof dat ik niet helemaal gelijk heb!

Zou u onze planeet 'ns willen bezichtigen?
Juist, ik snap het! U nodigt mij uit voor een tegenbezoek! Maar waarom juist mij?

Wacht! Vertel het maar niet! Omdat ik het knapste wezen op aarde ben, natuurlijk, en uw geleerden wel 'ns met me willen kennismaken!
Eh... ja, wie zal 't zeggen!

Waar wachten we eigenlijk nog op? Ik wil dolgraag andere geleerden ontmoeten!
Ja, om te laten horen wat hij wel weet!

Later, op de Brein-planeet....
Sjange! Een planeet vol lezertjes!
Hihi! Leuk dat jullie za groag lezen! Misschien loopt hier wel iemand rond die net za knop is als ik!

Volgt u ons maar, meneer! We zouden u aan een paar lui willen voorstellen!
Graag! Heel graag!
Gaeie-dag!
Kijk! Een aardbewoner!
Deze meneer zal graag al jullie vragen over de aarde beantwoorden!
De aarde is de grootste planeet in het zonnestelsel!
Nee, haar! Er zijn in datzelfde zonnestelsel veel grotere planeten! Bovendien zijn er nog negentien zilljoen andere zonnestelsels! Daarvan heb ik er zelf heel wat ontdekt!
Slik!
Wist u dat de bewoners van de planeet Numero in cijfers spreken? Hoe zeggen ze „hallo" Bollebozie?
6x52½=49% 9!
Hihi! Jullie zijn goed bij, zeg!
Hòe bij zullen we jammer genoeg nooit te weten komen, want niemand kan er bij dat we zo bij zijn!
Die arme oom Otto! Nu weet hij meteen hoe we ons voelen als hij vertelt hoe knap hij wel is!

Eh... ik moet nu echt weg!
Kom nog 'ns langs! Ik wil graag 'ns met u praten over de gedragingen van de Marswarm als het regent, ziet u!
Daar kan ik niet tegenop! Maar uw planeet is veel ouder, dus natuurlijk weten uw geleerden wat meer dan wij!
Dit woren geen geleerden!
KLEUTERSCHOOL
U bent in een kleuterklas geweest!
Kleuterklas!? (Slik!) Nee!
Maar als u graag met onze geleerden wilt kennismaken...
Nee! Nee! Dit was wel genaegi Breng ons terug naar de aarde!
Ik heb za'n idee dat we geen storing meer zullen krijgen op onze radiozender!
Ik heb zo'n idee dat onze picknick niet meer verstoord zal worden!
Oom Otto verlaat de Brein-planeet als een heel andere eend...
En zo...
Wat doet oom Otto toch narmaal! Hij praat net zoveel als wij! Hoe is dat zo opeens gekomen?
O, dat is een heel verhaal! Hihi!

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Vader, ik heb altijd wel geweten dat u lezen leuker vindt dan de drie biggetjes achterna zitten!
SPROOKJES
Ja, misschien heb je wel gelijk, zoon!
SPROOKJES
Hmmm... de kinderen knabbelden aan het huisje van snoep en zo kreeg de heks ze te pakken... hmmm... dat was 'n slim idee van haar...
SPROOKJES
Als ik nou 'ns... misschien lukt 't me dan...
Ga jij maar een poosje buiten spelen, zoon! Ik ga maar eens het een en ander bakken!

Het zal anders wel een reusachtig karwei worden!
Ik zal maar beginnen met taarten te bakken!
KOOK BOEK
Dam-dam-die-dam, diedeldiedom! Tralala, diedeldam! Dom dom diedeldiedam!
Twee uur bakken bij een temperatuur van 550 graden zal wel lang genoeg zijn!
En twee uur later...
Grutjes! Er brandt iets aan!
AUWOE!
OEJOE!!

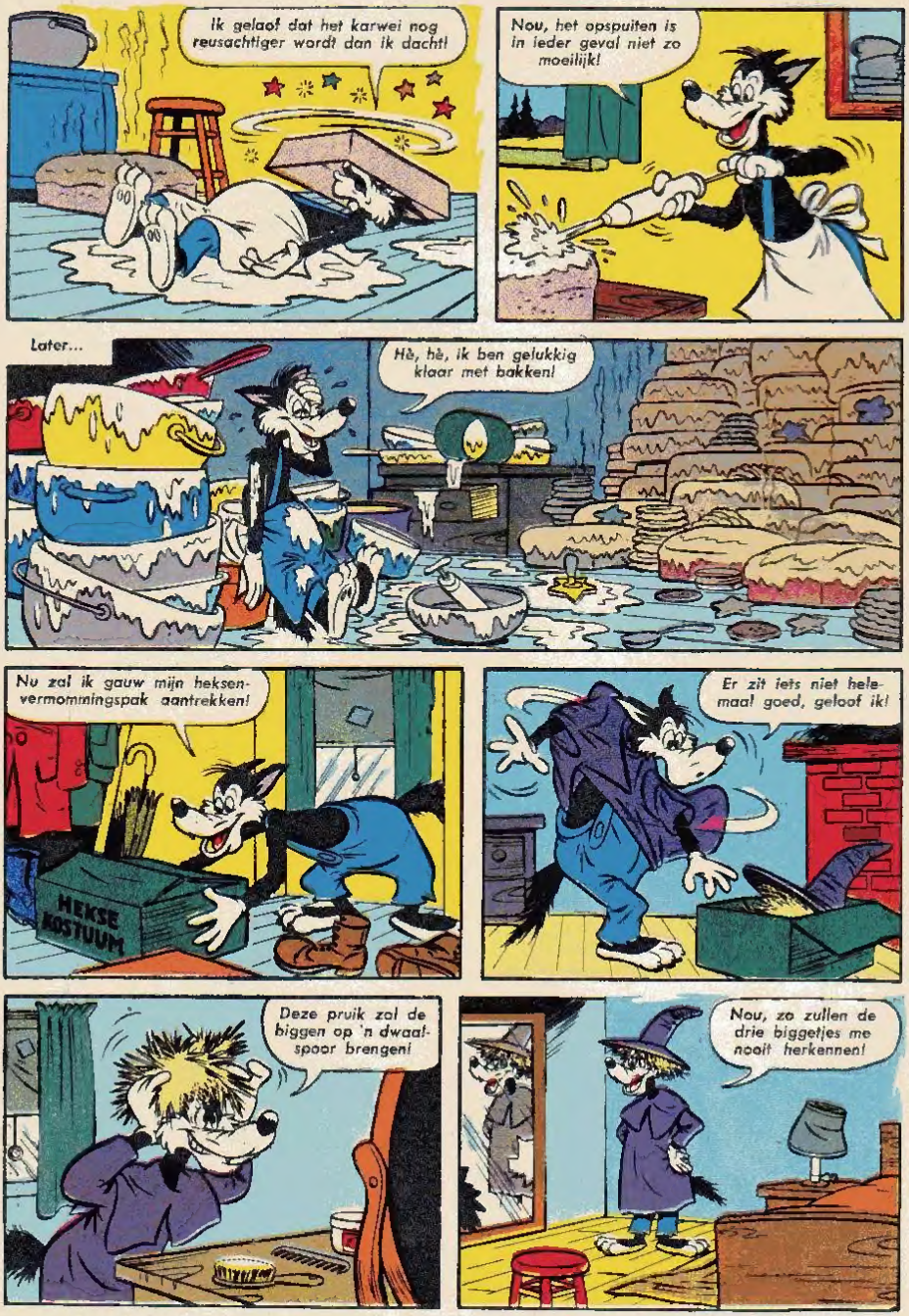
Ik geloof dat het karwei nog reusachtiger wordt dan ik dacht!
Nou, het opspuiten is in ieder geval niet zo moeilijk!
Later...
Hè, hè, ik ben gelukkig klaar met bakken!
Nu zal ik gauw mijn heksen-vermommingspak aantrekken!
HEKSE KOSTUUM
Er zit iets niet helemaal goed, geloof ik!
Deze pruik zal de biggen op 'n dwaalspoor brengen!
Nou, zo zullen de drie biggetjes me nooit herkennen!

En nu ga ik een plekje zoeken om een huisje te bouwen dat de drie biggetjes in de val moet laten lopen!
Later...
Ik zal het dak ook maar bespuiten! Dat staat meteen veel leuker!
Ziezo! Het is een pracht van een huis geworden! Nu moeten de biggetjes nog komen!
En intussen.
Hoe is het tegenwoordig eigenlijk met je vader, Wolfje?
Hij houdt zich zo rustig! We zien hem nooit!
Nou, het laatste wat ik van hem gezien heb is dat hij in een kookboek zat te lezen, Knor!
Nou je 't zegt, ik zou best wat lusten, zeg!
Goed, dan zal ik wel gauw wat eten klaarmaken! Maar laat ik niet merken dat jullie intussen gaan snoepen!
Zeg, waarom gaan jullie niet een eindje wandelen? Dan kan ik heerlijk rustig eten gaan koken!

Dat was een goed idee van Knar om ons een wandelingetje te laten maken!
Hé, kijk 'ns! Ik geloof dat daar een snoepgoedhuisje staat!
Het ziet er erg lekker uit, zeg!
Sjongejongel Wat heb ik apeens 'n trek!
Knabbel maar lekker aan mijn huisje!
JIPPIE!
Mmm! Die taart smaakt verrukkelijk, mevrouw! Dank u wel, hoor!
Nou, ik ben blij dat jullie het lekker vinden!
Wacht maar even! Ik heb nog 'n andere verrassing voor jullie!

Ik ben reuze benieuwd hoe die koekjes smaken!
SPLETS!
Au! Au! Oejoe!
Moet je eens kijken! Die ouwe dome komt me apeens erg bekend vaar!
Ik zal jullie wel krijgen, hoor!
DE WOLF!
Lopen! Lopen!
Horden! Nog veel horder!
Dit keer zullen jullie me niet ontsnappen!

Help! Help!
Ha, nu heb ik je! Oef!
HELP!
Ze zijn in gevaar, Wolfje!
Ik ga met je mee, Knor! Ik help je!
Kom dan gauw!
We moeten iets hebben waarmee we haar te lijf kunnen gaan!
Maar wie zou die vreemd gekleede dame toch eigenlijk zijn, Knor?
Alsjeblieft! Da's je verdiende loon!
Help! Hellup!

Zo heeft ze wel genoeg ge had!
Grutjes! Het is de Boze Wolf!
Nee maar! t Is Vader!
En hij had zich verkleed als een ouwe taverheks!
Precies zaals in het sprookje van Hans en Grietje!
Ik had jullie toch gezegd dat jullie niet machten smoepen voor het eten!
Het spijt me heel erg dat ik u een pak slaag heb gegeven, vader!
Laat maar zaan! Ik ben bang dat ik mezelf weer 'ns te slim af ben geweest! Laten we naar huis gaan!
Maar, vader, weet u heel zeker dat u mijn boek niet wilt lezen?
Nee, dank je wel! Van mij mag je die misselijke sprookjes houden, hoor! Ik lees liever een leerzaam boek!
HOE LEER IK BIGGEN VANGEN?

Donald Duck's VAKANTIESPEL

VOOR TWEE SPELERS

BELEEF DE AVONTUREN VAN DONALD EN Z'N NEEFJES OP HUN VAKANTIETRIP....

OM dit spel wat langer mee te kunnen laten gaan, kun je de plaat en de twee stroken vierkantjes op karton plakken. Knip daarna de vierkantjes uit. De ene apeler is „Donald", de andere „de Neefjes". Er wordt om beurten gespeeld. Donald begint. Leg alle cijfertjes omgekeerd op tafel en hutsel ze goed door elkaar.

„Donald" legt zijn portret op START, de andere speler doet dit met het portret van het neefje, als 't zijn beurt is. Trekt „Donald" 5 dan mag hij op 5 gaan staan; dit geldt ook voor de neefjes, natuurlijk. Doe verder wat bij de cijfers met een sterretje bevolen wordt. Zijn er nog maar zes becijferde vierkantjes over, doe de andere er dan bij en meng ze weer door elkaar.

De eerste die op EINDE terecht komt, is de winnaar.

4 Steile heuvel - terug naar 2
5 Eroverheen - snel naar 12
12 Lekke band - Donald beurt overslaan
22 Verkeerde weg - terug naar 14
27 Eerste kamp - je moet eerst hier belanden om verder te mogen
32 Gestoken door een bij - huilan tot je 4 hebt getrokken
37 Hert trekt Donald naar 40
41 Donald slaat op de vlucht, moet terug naar 30 - neefjes mogen één verder
46 Ontbijt klaarmaken - neefjes één beurt overslaan
50 Vinden reetje - één beurt wachten
53 Foto's nemen -
54 Hier staan tot andere speler passeert
56 Ga hert achterna - neefjes mogen één verder
60 Ontmoeting met beer - Donald drie verder
64 Nieuwe ontmoeting met hert - drie terug
67 Boom-brug - één beurt overslaan
73 Rook in zicht - terug naar 68
77 Auto gestolan - net zolang een cijfar klazen tot ja hier terechtkomt
81 Bosbrand - één beurt wachten
85 Vardwaald in rook - terug naar 80
89 Vastgelopen - twee beurten wachten
94 Graaf kuil - hier blijven tot je 2 hebt getrokken
100 Vals arrest - gaat weer terug naar 97

Volgende week begint ons nieuwe PIPO-verhaal geschreven door WIM MEULDIJK

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

„De wereld is vol afwisseling," zegt Mammaloe altijd „Telkens ligt de weg weer vol met nieuwe soorten landschap, er komt geen eind aan!"
Ze heeft wel gelijk, die clowns-mevrouw en ze zal hele grote ogen op gaan zetten als ze straks met haar man Pipo en haar dochtertje Petra terecht gaat komen in een ver noordelijk land, waar ook mensen wonen — in het Roomijse rijk! Er is daar veel bijzonders te beleven en ook iets bijzonders te hálen, dat denken tenminste de pareldieven SNUF en SNUITJE! Dat komt door de verhalen die de vreemde IJsprins vertelt en Haha, meer niet . De rest moeten jullie maar zelf uitvoerig gaan lezen in het gloednieuwe avontuur dat volgende week in ons blad begint! Dus let op

Illustraties
JAN WESSELING

WALT DISNEY
Rakker
Heb je twee grote katten een boom ingejaagd? Haha! Wat een verbeelding! Overdrijf je niet een beetje?
Ja, weet je zeker dat het niet één heel klein katje was?
Heus! Ik blafte in een lege vuilnisemmer en toen dachten de katten dat er een hele grote hond aan kwam!
Waarom wil je eigenlijk dat ik met je mee ga, Rakker?
Dan heb ik tenminste een ooggetuige! Vader en moeder willen soms niet geloven dat ik avonturen beleef!
(Hijgt) Nou, deze wandeling is voor mij al een heel avontuur!
Het is echt niet zo ver naar het strand, hoor, Snuf!
Hè! Hè! Ik ga lekker maffen!
En ik ga op avontuur! Maar je moet wel op me letten!
Kijk eens! Een of ander kind heeft zijn band laten liggen!

Past precies! Nu ga ik de zee in!
Sjonge! Door de stroom word ik steeds verder de zee op gedreven! Wat een reuze avontuur!
Hé, Snuif! Kijk dan naar me!
SNUIF!
Potjandorie! Ben ik waarschijnlijk bezig een zeereis om de wereld te maken en dan heeft mijn oaggetuige z'n ogen dicht!
Oei! De zee is woelig! Ik moet me goed vasthouden!
Wat nou?
FSSS!
(Bloeb!) En vader heeft me altijd geleerd dat ik me in geval van nood goed vast moet houden!
FSSS!
Ik geloof nooit dat ik het strand zwemmend kan bereiken, maar dat rotsachtige eilandje is vlakbij!
WOE! WOE!
Wat? Nee maar! Hier wonen allemaal honden!

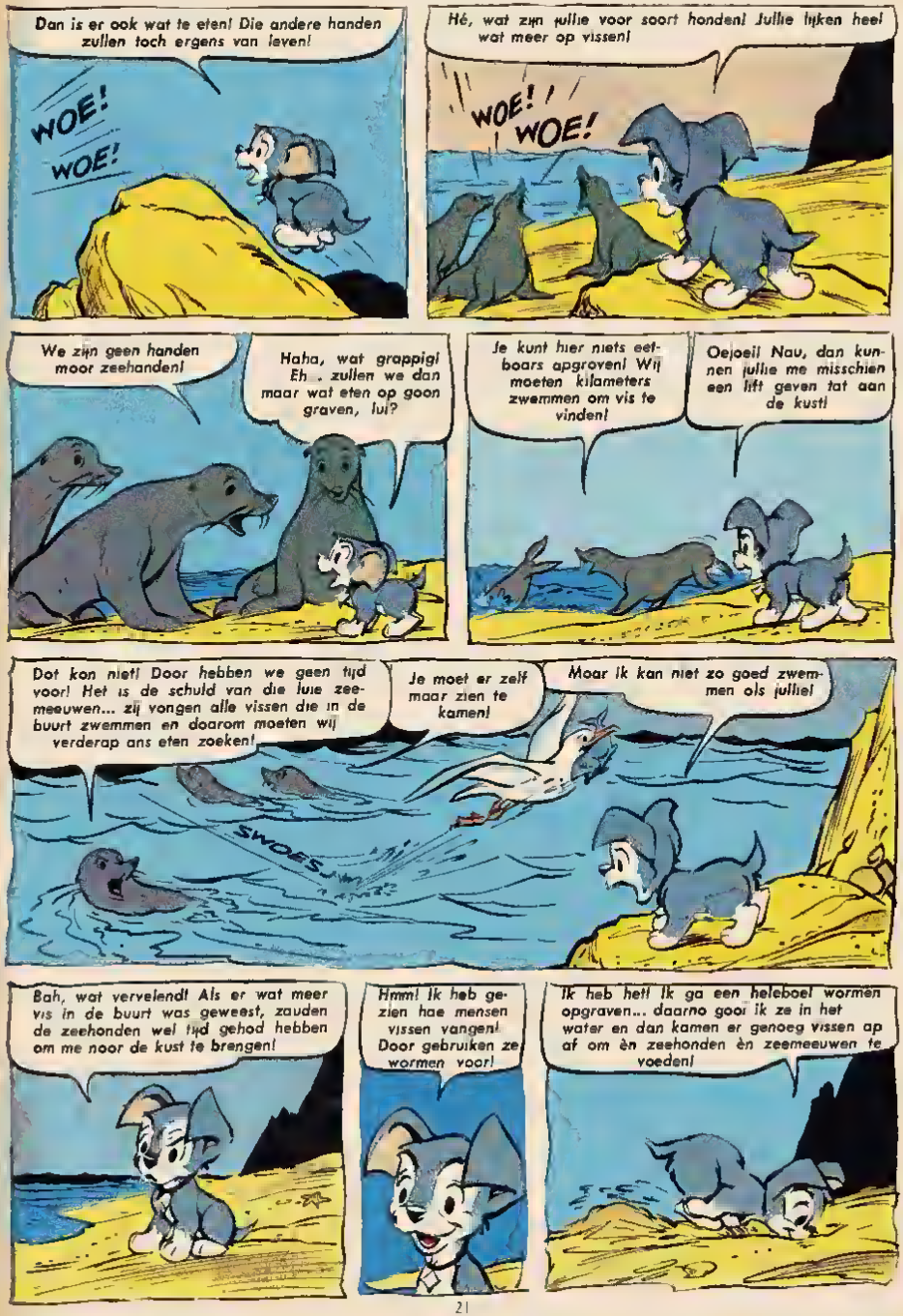
Dan is er ook wat te eten! Die andere handen zullen toch ergens van leven!
WOE!
WOE!
Hé, wat zijn jullie voor soort honden! Jullie lijken heel wat meer op vissen!
WOE!
WOE!
We zijn geen handen maar zeehanden!
Haha, wat grappig! Eh . . zullen we dan maar wat eten op goon graven, lui?
Je kunt hier niets eetbaars opgroven! Wij moeten kilometers zwemmen om vis te vinden!
Oejoeii! Nou, dan kunnen jullie me misschien een lift geven tot aan de kust!
Dat kon niet! Door hebben we geen tijd voor! Het is de schuld van die luie zeemeeuwen... zij vangen alle vissen die in de buurt zwemmen en daarom moeten wij verderop ons eten zoeken!
Je moet er zelf maar zien te komen!
Maar ik kan niet zo goed zwemmen als jullie!
SWOESJ
Bah, wat vervelend! Als er wat meer vis in de buurt was geweest, zouden de zeehonden wel tijd gehad hebben om me naar de kust te brengen!
Hmm! Ik heb gezien hoe mensen vissen vangen! Door gebruiken ze wormen voor!
Ik heb het! Ik ga een heleboel wormen opgraven... daarna goor ik ze in het water en dan komen er genoeg vissen op af om èn zeehonden èn zeemeeuwen te voeden!

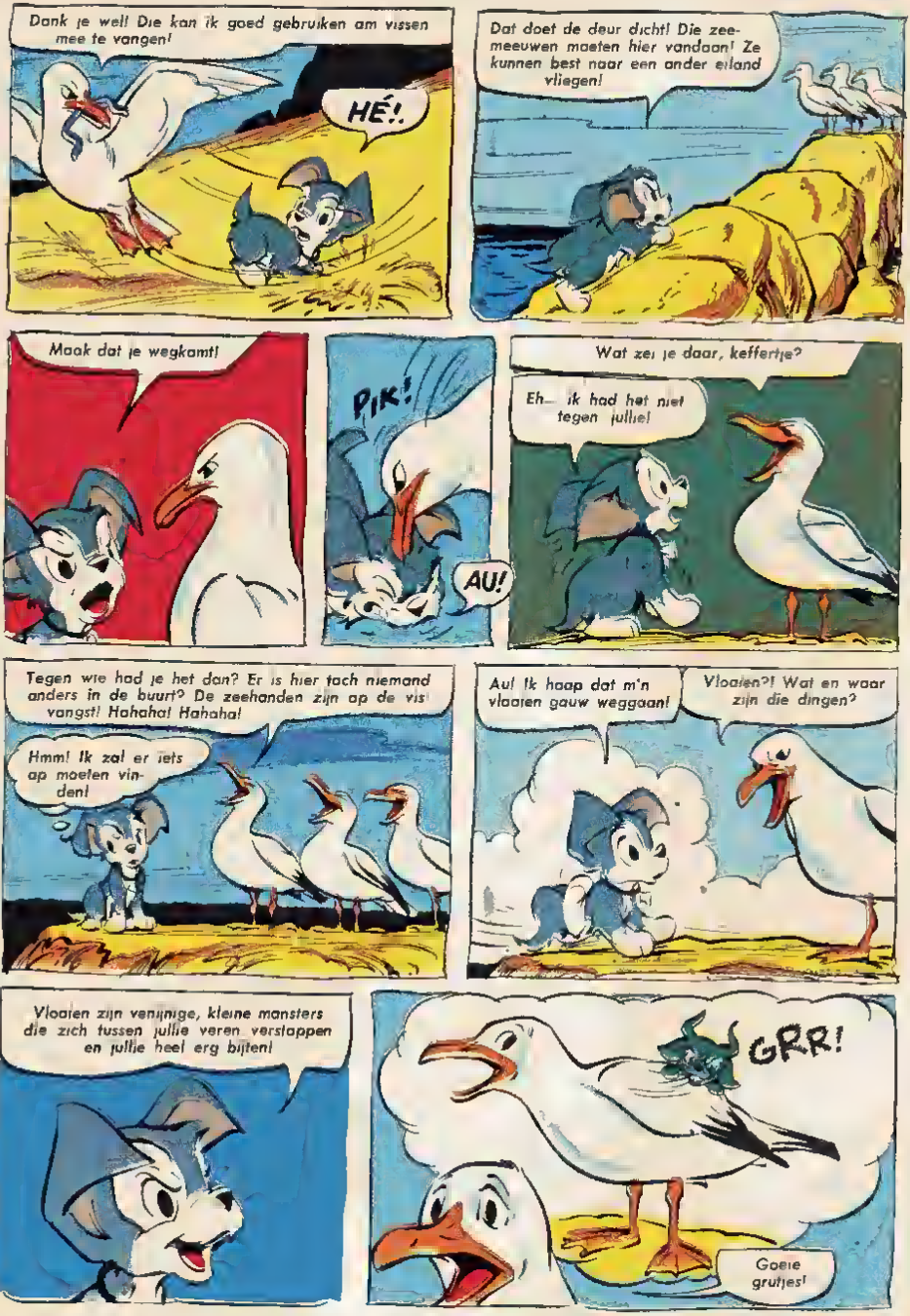
Dank je wel! Die kan ik goed gebruiken om vissen mee te vangen!
HÉ!.
Dat doet de deur dicht! Die zeemeeuwen moeten hier vandaan! Ze kunnen best naar een ander eiland vliegen!
Maak dat je wegkamt!
PIK!
AU!
Wat zei je daar, keffertje?
Eh— ik had het niet tegen jullie!
Tegen wie had je het dan? Er is hier toch niemand anders in de buurt? De zeehanden zijn op de vis! vangst! Hahaha! Hahaha!
Hmm! Ik zal er iets op moeten vinden!
Au! Ik hoop dat m'n vlooien gauw weggaan!
Vlooien?! Wat en waar zijn die dingen?
Vlooien zijn venijnige, kleine monsters die zich tussen jullie veren verstappen en jullie heel erg bijten!
GRR!
Goeie grutjes!

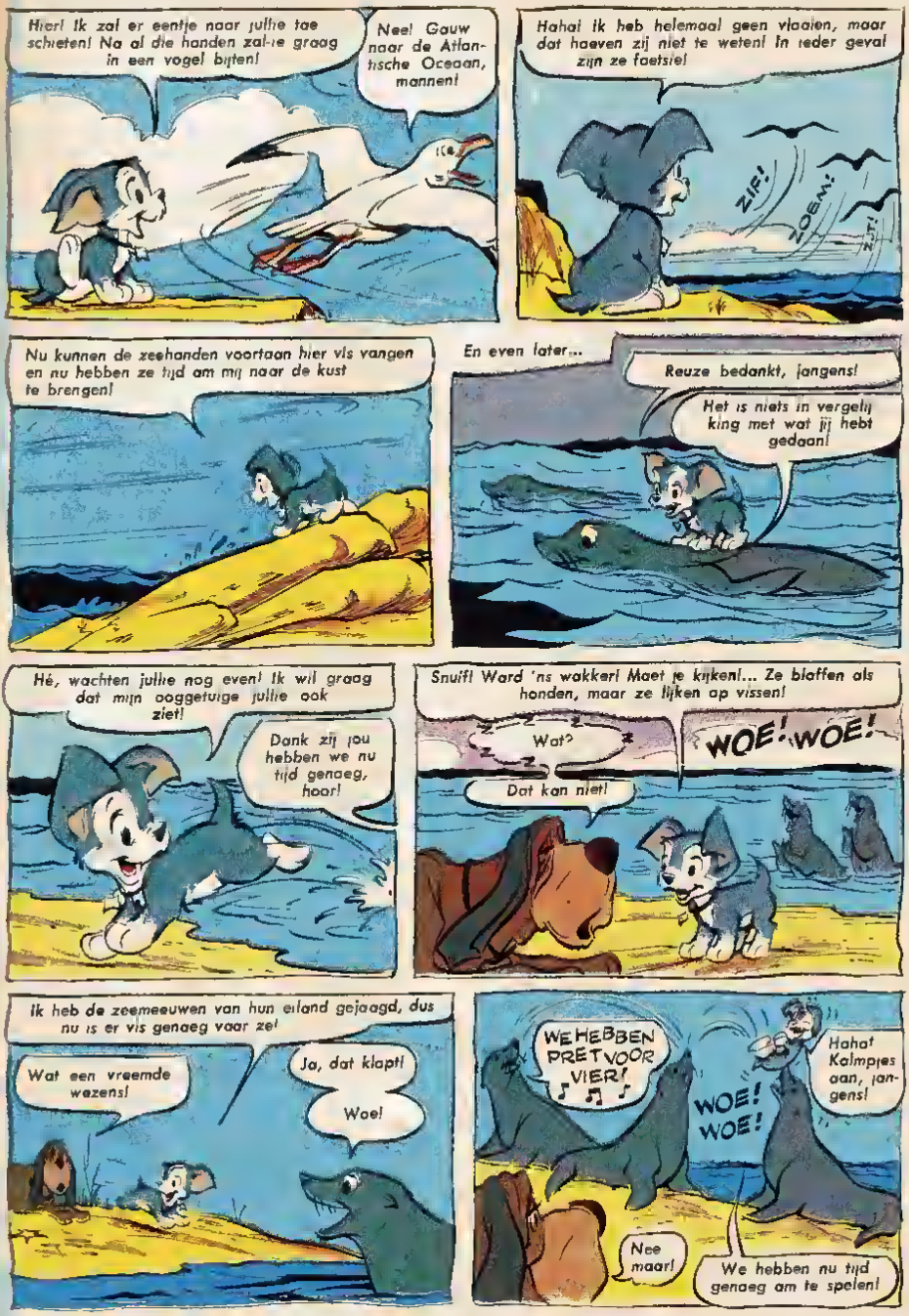
Hier! Ik zal er eentje naar jullie toe schieten! Na al die handen zal-ie graag in een vogel bijten!
Nee! Gauw naar de Atlantische Oceaan, mannen!
Hahal Ik heb helemaal geen vlooien, maar dat hoeven zij niet te weten! In ieder geval zijn ze foetsie!
ZIF!
ZOEM!
ZIT!
Nu kunnen de zeehanden voortaan hier vis vangen en nu hebben ze tijd om mij naar de kust te brengen!
En even later...
Reuze bedankt, jongens!
Het is niets in vergelijking met wat jij hebt gedaan!
Hé, wachten jullie nog even! Ik wil graag dat mijn oppetuige jullie ook ziet!
Dank zij jou hebben we nu tijd genoeg, hoor!
Snuif! Ward 'ns wakker! Moet je kijken!... Ze blaffen als honden, maar ze lijken op vissen!
Wat?
Dat kan niet!
WOE! WOE!
Ik heb de zeemeeuwen van hun eiland gejaagd, dus nu is er vis genoeg voor ze!
Wat een vreemde wezens!
Ja, dat klopt!
Woe!
WE HEBBEN PRET VOOR VIER!
WOE! WOE!
Hahal Kalmpjes aan, jongens!
Nee maar!
We hebben nu tijd genoeg om te spelen!

Tot ziens, Rakker! Wrof!
Waf! Tot ziens!
Niet te geloven! Moor ja, zulke dingen zijn wel voker gebeurd!
Kom, Snuif! We gaan naar huis toe!
(Geeuw!) Graag!
En dus...
Vertel vader en moeder eens wat er gebeurd is, Snuif?
Nou, ik geloof dat Rakker een paar dieren heeft geholpen!
Die dieren leken eigenlijk op vissen, maar ze blaften als honden... en ze gooiden Rakker op hun neuzen van de een naar de ander!
Nou, wat zegt u daarvan?
BLAFFENDE VISSEN? ONZIN!
Vind ik ook...
Ik heb nog nooit zo fantastisch gedroomd!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

VOOR postzegels met afbeeldingen over de ruimtevaart bestaat op het ogenblik zeer veel belangstelling en de landen in Oost-Europa zijn gaarne bereid aan de grote vraag te voldoen. Allerlei fantastische afbeeldingen van het heelal worden ons voorgeschoteld.
Een voorbeeld hiervan is de serie van acht zegels die Hongarije in december 1963 uitgaf. Er staan afbeeldingen op van een raket op weg naar de maan, een naar Venus, een naar Mars, verder beide Telstars, een Vostok, een Amerikaans ruimteschip en een radarscherm.
Tot deze serie behoort ook de zegel die je hier ziet, met de Russische Vostok nr. 5 en nr. 6, die in de zomer van 1962 de lucht in gingen.
De bedoeling van deze gemeenschappelijke ruimtereis was ongetwijfeld beide vaartuigen in het heelal samen te voegen, hetgeen niet gelukte.
Door die mislukking zouden beide vluchten eerder dan oorspronkelijk beoogd was, zijn beëindigd.
Door de grote verscheidenheid aan ruimtevaartuigen is deze serie voor de verzamelaars die zich op dit terrein specialiseren, een aantrekkelijk bezit.

TELEFOONLES

„Ieder kind moet al op jeugdige leeftijd leren telefoneren, dat behoort bij de opvoeding," zegt men tegenwoordig. Een vader in een stad in Noord-Brabant was het hier volkomen mee eens. Hij begon zijn vijfjarige dochter dan ook te leren hoe ze moest telefoneren.
De kleine meid had er werkelijk veel plezier in en toen pappie weg was, ging ze de lessen in praktijk brengen.
Ze draaide alle nummers die maar mogelijk waren en belde het hele land af. Ze kraaide van plezier als er antwoord kwam. Wie niet van plezier kraaide, was de pappie, want de telefoonrekening was de volgende keer tweehonderd gulden hoger dan gewoonlijk.

KOEIE-SCHOONHEID

Overal ter wereld worden tegenwoordig schoonheidskoninginnen gekozen.
Waarom zouden wij een mooie koe die eer ook niet eens gunnen? Zo werd dus kort geleden een twaalfjarige koe in Amerika (in de staat Iowa) uitgeroepen tot de mooiste koe van het jaar.
Het dier kreeg, zoals dat bij zulke wedstrijden gebruikelijk is, een prachtig lint om haar schouders.
Maar Linda, zo heette deze schoonheid, was blijkbaar niet zo trots op haar onderscheiding.
Ze wist net zo lang te schurken tot ze het lint in haar bek had en toen at ze het lekker op.

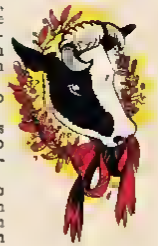

GAUW EEN KAARTJE KOPEN

Heb je wel eens voor een loket van een station gestaan met iemand voor je die een heel ingewikkeld spoorkaartje moest hebben, dat speciaal diende te worden uitgeschreven?
Vooral als de vertrektijd van je eigen trein angstig dichtbij kwam, stond je dan op hete kolen.
Zulke situaties zullen in de toekomst in de Duitse stations niet meer voor komen. Heb je daar een ingewikkeld kaartje nodig, dan krijg je aan het loket waar je betaalt, een volgnummer en bij een speciaal daarvoor bestemd loket kun je dan enige minuten later, na een oproep door de luidsprekers, het speciale biljet in ontvangst komen nemen.

ZEEHOND BIJ DE BAKKER

Toen in een kleine plaats in Noorwegen de broodbakker even uit de bakkerij weg was, schuifelde er een zeebond binnen.
Van de afwezigheid van de bakker maakte hij gebruik om een paar knappend verse broden op te peuzelen. Daarna likte hij een schaal met gebakjes naar binnen.
Het smaakte hem zo heerlijk, dat hij zich verzette toen de even later teruggekeerde bakker hem de zaak wilde uitzetten.
Het dier gaf de bakker dan ook met zijn krachtige vinnen een paar fikse klappen.
Maar de bakker had geen zin een groot deel van zijn broodjes in de zeehondenmaag te zien verdwijnen.
Hij belde de politie. De agenten wisten de zeehond te overmeesteren. In de plaatselijke haven lieten ze hem weer te water.

* DE BESTE * LEUGEN

In Amerika bestaat een leugenaarsclub en de leden van deze club verzinnen de leukste leugens, die ze dan éénmaal per jaar tegen elkaar in het veld brengen.
Degene die met de beste leugen komt, krijgt de hoofdprijs en wordt tot leugenaar van het jaar uitgeroepen.
Dat was dit keer meneer Birlin, die de titel verwierf met: „Deze zomer beet de vis hier in de buurt zo slecht, dat zelfs de grootste leugenaars er geen enkele vingen."
Sara, een schoolmeisje uit New York, kreeg een eervolle vermelding toen ze vertelde: „Ik ken een meisje dat zo'n klein mondje heeft, dat ze om drie te zeggen één-één-één moet zeggen."

de NAAMLOZE VALLEI

De elfjarige Martje, enige overlevende van een verongelukt kolonistengezin, is door de McKee's in hun midden opgenomen. Ma straalt, pa straalt, de jongens kijken zuinig. Door de verschrikkelyke schok lydt het meisje aan geheugenverlies. Dat neemt niet weg dat, met haar erby, grote avonturen onvermydelyk zyn. Het eerste ontstaat onder.

de donder van duizend hoeven

JE went aan alles: sneeuwstormen, wolven, slangen . . zelfs aan een zus nadat je je leven lang in rust en vrede broers onder elkaar bent geweest. In korte tijd konden de gebroeders McKee zich het leven eigenlijk niet meer voorstellen zonder Martje. Ze droeg Toms bloes, Tims broek, Martins laarzen, en op hun beurt droegen zij haar krabsporen op hun gezicht, zo hadden ze allemaal iets van elkaar. Op een avond, toen ze aan tafel zouden, mankeerde Martje. Tim pakte zijn geweer. „Ik ga 'r zoeken."

„Da's lief van je," prees ma — „Ze heeft m'n jachtmes meegepikt," zei Tim bitter. „Ik heb niet graag dat er iets mee gebeurt."

Nu zij in jongenskleren liep, eiste Martje ook jongensrechten op. „Geef op die hamer," zei ze tegen Tom, die bezig was een hek te repareren. „Houd jij die spijker vast, dan sla ik." Of, als pa en Martin de akkers omspitten: „Ik wil ook een schop, krijg je rauwespieren van". Maar geen tien minuten later vroeg pa: „Hé, waar is Martje nou?" — „O, die zag van die vette wormen, nou is ze met Bubbel gaan hengelen."

Op die manier. Maar aan de ene kant wilde zij dit, aan de andere kant dat. Je moest bijvoorbeeld niet het hart hebben om haar een meid te noemen, ze vloog je aan; maar als ma aan tafel kloekte: „Ik heb toch maar één meid ja", en dan de lekkerste stukjes uit de kookpot viste en op haar bord schepte, zei ze boe noch ba en ze liet de jongens sidderen.

Bubbel, die voortaan overal naast stond, had de keuze tussen uit elkaar ploffen van jaloezie of gebruik maken van de toestand. Op een dag porde hij Martje in de rug: „Jij houdt toch ook van bessentaart?"

„Bessentaart?" Martje was een en al aandacht „Is 'r dan?" — „Nog niet Maar als jij aan ma vraagt ..."
„Kom mee!" Van pure ontroering ging Bubbel hand in hand met haar lopen En warempel, nauwelijks had Martje het woord „bessentaart" laten vallen, of ma stroopte glimmend van plezier de mouwen op en toog aan de slag. Later likten Martje en Bubbel zusterlijk en broederlijk de beslagpot uit, grote harmonie daalde over hen heen
Intussen had de lente de Naamloze Vallei veranderd in een weelderig lusthof Zoals je weet, ligt deze vallei in de jachtvelden der „berg"-Cherokees, in het noordwesten van Tennessee, op de hellingen van het ontzaglijke Rook- en Mistgebergte Deze Cherokees waren van

verteld door

TIM MARAN

illustratie

HANS KRESSE

de Schildpad-clan Je moet na[illegible] weten, dat een Indianenstam onderverdeeld is in verschillende „clans", die alle een eigen, onafhankelijk bestaan voeren onder de leiding van een eigen hoofdman Alleen in de grote zaken van leven en dood (zoals vrede of oorlog) sluiten de clans zich aaneen onder de eenhoofdige leiding van hun stamopperhoofd
Welnu, deze Cherokees van de Schildpad-clan hadden de McKee's als buren aanvaard, maar om nu te zeggen dat ze bij elkaar de deur plat liepen — neen. De Indianen hadden hun dorp een heel eind van de Naamloze Vallei, aan de oever van het wijde Pee-Koo'heani-meer (het Water waarin de Hemel is gevallen) en de McKee's kregen weinig of niets van hen te zien Toch zou er een dag komen dat de Cherokees nauwer in aanraking kwamen met de bleekgezichten van de Naamloze Vallei en de aanleiding tegen wil en dank was onze Martje.
Eén van haar grootste idealen was nog eens met Tim mee op jacht te mogen, er bestond voor haar niets „mannelijkers" dan met een geweer door het duistere woud te sluipen en oog in oog te staan met een woedend konijn Maar Tim zei „Néén!"
„Waarom niet?" — „Meisjes brengen ongeluk op jacht."
Het begon meteen te sissen in Martje, maar zij sloot de ogen, telde tot tien, opende de ogen weer en zei, wijzend op hoe ze erbij liep „Iedereen denkt toch zeker dat ik een jongen ben, je kunt er niks van zien!"
„Néén!" snauwde Tim en hij marcheerde met de neus in de lucht weg. Martje ging jeukdistel plukken voor onder zijn dekens
Maar op een keer vroeg ze niets ze liep hem stomweg achterna „Ga weg, ksst!" — „Néén, ik ga mee!"
„We kunnen tegen een beer oplopen" — „Dat wou ik juist zien" — „Het stikt hier van de bergleeuwen, die hebben zulke klauwen."

[illegible] Tim haalde diep adem en zei „Je [illegible] geluidloos lopen, je jaagt alle wild op de [illegible] de veel te grote, lompe laarzen van M[illegible] je om de hals en kwam [illegible] een dicht doornenbos en [illegible] prikte en schramde zich [illegible] toen hij er aan de andere kant uitkwam, [illegible] er op hem te wachten Zij was er gewoon omheen gelopen en hielp de doornen uit hem te plukken
Tim zag allemaal sterretjes Hij vergat alle dieren Nu ging het erop of eronder Hij begon te lopen, helling op, helling af, dwars door bergstroompjes, door taai struikgewas, een strookje moeras, weer een beek, weer een steile klauterhelling — lopen, lopen Met geweldig kabaal gingen wilde kalkoenen op de loop in de boomkruinen jachtten eekhoorntjes mee, Tim racete als een dolleman voort.
Maar hoe hij ook zijn best deed om Martje kwijt te raken, telkens als-ie buiten adem even inhield en omkeek, hoorde hij haar opgewonden tjetterstem „Zie je wat? Zie je wat? 'n Beer?" En met een radeloze kreun zette Tim er dan weer de kulerlatten in Zijn groot geweer begon als lood te wegen, telkens bleef hij haken met zijn kogeltas en kruithoorn, hij had geen lucht meer en zag bijna niets vanwege het zweet in zijn ogen, maar hij zou er liever dood bij zijn neergevallen dan het op te geven Het beroerde was alleen dat Martje er net zo over dacht zij meende nog altijd dat ze op jacht waren en vond het verschrikkelijk spannend, alleen wel wat vermoeiend

Wie weet hoe leng ze aan bet lopen zouden zijn gebleven, als er toan niet iets was gebeurd Opeens kwamen ze de bosrand uit en daar vouwde zich een geweldig panorama open een onafzienbaar grasland, hier en daar onderbroken door bosjes kreupelhout, ver daarachter golfde blauwig bet heuvellandschap, met ver daarboven, als een fata morgana in de diepe hemel, de enorme bergkam van de Koeb Pé'tah — de Geestenberg Tim bleef staan, een beetje beduusd Hij was hier al een keer eerder geweest en wist, dat ze een heel stuk van huis af waren Hij had dit grasland voor zichzelf de naam gegeven van Bisonweide, want hij had er toen een enorme kudde gazlen van deze machtige oerossen. Daar hij wist dat de roodhuiden in het bijzonder de bisons als hun eigen jachtwild beschouwdan en pa zijn jongens alles ten strengste had verboden wat de Cherokees tegen hen in het harnas zou kunnen jagen, had hij bet wilde bonzen van zijn jagershart bedwongen en er genoegen mee genomen, zijn blik te verlustigen aan het imponerende gezicht ven de verspreid grazende bisons onder de mateloze hemel.

Nu stond hij er weer, ze waren vesl te ver van huis gegaan — maar dat nlet alleen zijn plotselinge onzekerheid en onrust had zijn oorzaak in een onbellspellend, dof, rollend gedraun dat boven de Bisonweide hing Hij veegde driftig het zweet uit aijn ogen en schermde het witte, talle zonlicht af mat een hand, terwijl hij in de richting tuurde, vanwaar 't beangstigende geluid kwam Martje waa naast hem gekomen „Zie je wat? 'n Beer?" Hij waa opeens ernstig geworden „Neen — bisons " Hij legde zijn oor tegen de aarde, luisterde ingespannen De aarde trilde als onder een eindeloos aanhoudende donder „Ga je ze schieten? ' vroeg Martje ademloos van opwinding Hij schudde het hoofd „Een stampede," zei hij kort. „Ze zijn op hol geslagen en komen dere kant op Laten we teruggaan in de bosrand, je kunt nooit weten wat ze doen als ze ons zien' Hij pakte haar bij de hand en trok haar mee Voor hem was zij opeens geen lastpost meer, ze hoorden bij elkaar en ze waren ver van huis en er dreigde gevaar Martje stribbelde tegen „Ik wil ze zlen!" — Tim knikte „We blijven even wachten, dan kunnen we zien wat er aen de hand is Maar dat kan ook van tussen de struiken " In de varte kwam, dwars over het glaaland, iets opzetten dat eruit zag als een zwarte. onregelmatige muur, die als een harmonika in en uit elkaar scboof Onder het tomeloze geweld waarmee deze merkwaardige muur alch voortbewoog, sidderde de aarde en rolde dle doffe, grammende donder langs de hemelbogen Honderden en nog eens honderden bisons llapen daar in een massieve stormloop hun elgan poten voorbij, opgedreven door een geheimzinnige macht, die ze als een waanzin in de kop was geslagen Snuivend, bulkend schuimend ven zweet donderden zij voort, blindelings, alles vermorzelend wat ze in de weg kwam Razendsnel en onheilspellend schoof de zwarte muur van tomeloos geweld naderbij

„Grutjes " hoorde Tim een klein stemmetje naast zich, en twee bange handjes knepen in zijn arm. „Ze komen toch niet hiar naar toe? Ik wil naar huis . "

„Wees maar niet bang," zei Tim, die zelf wit zag. „We zijn hier veilig Maar ik wil zien wat er aan de hand is "

De aardkluiten, opgeworpen en weggekeild door duizenden woeste hoeven, snorden tot in de bosrand een walm van benauwde muskusstank woei voorbij, omhulde hen, 't heelal was vervuld van één dreunend gedonder En toen, dwars door alle tumult, hoorde Tim de hoge trillande jachtkreet van Indianen! Het waren zes jonge Cherokees, die, voortjakkerend op hun mustangs, achtar de bisona aanzaten Zij scboten niet in het wilde weg hun pijlen in de voortrazende vleesmassa, doch kozen ieder zorgvuldig hun buit en probeerden die van dichtbij te doden Tim zag het in een flits gebeuren! Langs de linkerflank van de kudde joeg een Cherokee gillend voort, de pijl reeds in de boogpees als een atalen boog gespannen over de hals van zijn gevlekte Indiaanse pony, wiens benen je bijna niet meer zag, zo maalden die op topsnalheid door elkaar Het doel was een jonge furieuze bisonstier, welks kroezige vacht nog bruin zag Meter na meter verkleinde de mustang de achterstand — nog heel even, dan zou de pijl zich achter de linkerschouder van de bison, recht naar het hart toe boren Daar boog de Indiaan zich diep opzij, zijn gespierde armen trokken de hoog lot brekens-toe en met een smak plofte de pijl in het bisonlijf En toen geheurden er drie dingen tegelijk midden in zijn woeste galop struikelde de jonge stier en hij tuimelde zijwaarts over de kop, tegelijk sprong da mustang opzij om er zijn benen niet over te breken — en ook op datzelfde moment boog, als meegelrokken door zijn sprong, de volgende bison zijwaarts uit de kudde, zijn linkerhoorn trof 't paard en de Indiaan keilde door de lucht Tim handelde automatisch de geweerkolf smakte in zijn schouder en éven voordat de bison de Indiaan zou vermorzelen onder zijn hoeven, velde hem de zware kogel In zijn val struikelde hij nog over de Cherokee en zijn door de aarde ploegende hoorn reet diens dijbeen open

Triomfantelijk gillend keerden de Indianen de een na de ander terug Zeven donkere bulten lagen in de Bisonweide — en bij de twee laatste bulten een dode mustang en de roerloze gestalte van een man

„Jij heht 'm doodgeschoten," zei Martje blibberend — „Je hent gek!" anauwde Tim al even bibberig Zijn knieën voelden slap „Ik heb op die bison geschoten, anders had-ie 'm sublet gedood Kom mee kijken hoe het met 'm is "

De bison lag half over de bewusteloze Indiaan Met elkaar vormden zij een heeld van de harde bestaansstryd in de wildernis Maar voor zulke gevoelens had Tim geen tijd „Hoe krijgen we 'm eronder uit?" plekerde hij „Hij bloedt verschrikkelijk zei Martje, die weer helemaal de oude was. „Moet je die wond zien' Hij moet verbonden worden " en ae begon haar hemd uit te trekken om 'm aan repen te scheuren voor verband — „Niet jij," zei Tim en schoot uit zijn bloese „Hier, neem deze maar. Wat jij aen habt, is mijn mooie rode bloes "

Intussen schenen de andere roodhuiden gemerkt te hebben dat er één van hen ontbrak. Zij kwamen tenminste op hun mustangs aanstormen en bloedstollend klonk bun gegil toen zij de twee kleine bleekgezichten bij de roerloze gestalte van de vermiste zagen hurken. Martje kon het niets schelen, dla ging door met de wond te verbinden Maar Tim zag ze komen en kreeg kippevel Gauw ging hij tussen de aanstormende woestelingen en Martje in staan en hij hief zijn hand op in het vredesteken — een erg onzeker en bibberig vredesteken

De Cherokees glipten op de grond nog vóór hun mustangs tot stilstand bogen Eén hunner greep Tim in een ijzeren schroef bij de arm, een ander smeet Martja weg, de anderen bogen zich over de bewusteloze. Opeens begonnen zij met hun metalen keelgeluiden opgewonden tegen elkaar te schreeuwen. en zij wezen dit en gebaarden dat Zij waren ook niet gek, zij zagen dat deze bison niet door een pijl maar door een geweerkogel was gedood en met deze wetenschap bezagen zij de twee kleine bleekgezichten opeens met andere ogen De een liet Tim weer op de grond vallen, de ander glipte naast Martje op de grond en begon baar te helpen met de gewonde te verbinden Tim waa nog helemaal bibberig maar zoala gezegd. Martje waa en bleef zichzelve en begon mat 'r schelle kwetterstem de Cherokeekrijger te commanderen dat het aen lust was „Andersom sufferd — zo wikkel je het verband er weer af! En: „Oho, kun je niet uitkijken?! ", want Indianen onder elkaar zijn niet zachtmoedig, kortom, zij schold en ging tekeer, dat hat zelfs Tim akelig om het hart werd en hij zielsvoorzichtig waarschuwde Alsjebheft alajebllleft, wil ja 'n beetje uitkijken 't Zijn Indianen" En toen voelde hij een hand op zijn schouder en hij draaida zich doodsbleek om, gereed om Martje te verdedigen en zijn agan leven, maar de roodhuid achter hem knikte hem alleen vriendelijk toe en zei „Klein bleekgezicht, hij 't leven gered van Zwarte Havik Hij zoon van opperhoofd der berg-Cherokees Klein bleekgezicht, hij dappera jongeling "

„Zo ." kwekte Martje met 'r ruzlestem, „dat zit erom En nou moet-je gauw rust bebben. Waar brengen we 'm naar toe?"

„Naar hula!" zei Tim En Martje knikte „Natuurlijk — Naar huis "

Wat ar verder gebeurt (een Indiaan in 't huis der McKee's, met Martja arbij en Bubbel!!), laes ja da volgenda keer!

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

SCHEI UIT! HEBBEN WE AL NIET NARIGHEID GENOEG?!
HIHI!
GAAN JULLIE STOEIEN? IK DOE MEE!
VOORZICHTIG! TERUG!
HET ZIJN WILDEN! ONBESCHAAFDE WILDEN!
HUH?
HEEFT HIJ HET OVER ONS?
VANZELFSPREKEND. UW GEDRAG EN UW RUWE TAAL ZIJN KWETSEND VOOR BESCHAAFDE LIEDEN.
IK VERZOEK U ALLEN, ONVERWIJLD DIT LAND TE VERLATEN.
HIER IS GEEN PLAATS VOOR RUIGE WILDEN.
WEGGAAN?.. ..GRAAG!

KOM, HEER OLLIE!
IK VOEL ME BELEDIGD!
ACH, OOK IK VOEL DROEFENIS. IK BEN GEEN ONBESCHAAFDE VIS! O, ER WOELT EEN WILDE SMART IN MIJN GEVOELIG DICHTERSHART.
HO! WACHT EVEN! WIE ZEI DAT? WIE SPRAK DAAR ZO GEVOELIG?
DEZE VIS, OPPERHOOFD.
ZO MAAR DAN WIL IK DAT BESCHAAFDE DIER NIET IN JULLIE RUWE HANDEN LATEN.
HELA! WACHT'S, JIJ GLIMPIEPER! DAT IS MIJN VIS EN..
GEEN RUWHEDEN! PAK U WEG, BARBAREN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentief Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1964 Walt Disney Productions.